

اصول عقائد

بهرام

(دست نوشته دیگر)

محسن قرائتی

فهرست نویسی پیش از انتشار کتابخانه ملی ایران:

قرانتی، محسن / ۱۳۲۴
اصول عقاید (۱)؛ توحید / مؤلف: محسن قرانتی.
تهران: مرکز فرهنگی درس‌های از قرآن، ۱۳۷۵
ISBN978-964-5652-25-6 ۱۲۸ ص. ۵۰,۰۰۰ ریال.
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا
الف. عنوان. ۱. شیعه—اصول دین ۲. شیعه—عقاید.
م الف ق ۳۴ / ۲۱۱ / ۲۹۷ / ۴۱۷۷ BP ۶۲۱ م ۸۰

اد. ن. عقاید (۱): توحید

محسن: قد انسی

ناشر:	مرکز فرهنگی رسمایی از قرآن
چاپ:	چاپخانه دفتر تبلیغات دین حوزه علمیه قم
تاریخ:	۱۳۹۷ - زمستان هشت
نوبت چاپ:	۱/۰۰۰
شمارگان:	۱۳۰,۰۰۰
قیمت:	۱۳۰,۰۰۰ ریال

شابک : ۹۷۸۹۶۴-۵۶۵۲-۲۵-۶

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

مرکز پخش شماره ۱: تهران، تلفن و نمبر ۳ - ۶۶۹۶۶۳۶۳

مرکز پخش شماره ۲: قم، تلفن و نمبر ۰۲۵ - ۳۷۷۴۲۴۷

مرکز پخش شماره ۳: اصفهان، تلفن و نمبر ۰۳۱۱ - ۲۲۰۵۴۸۵

مرکز پخش شماره ۴: مشهد، تلفن و نمبر ۰۵۱۱ - ۲۲۴۱۲۸۲

فهرست

اصول عقاید (۱)	۹	پیش درآمد
اصل اول: توحید	۹	نیاز به دین
حقیقت و ابعاد توحید	۱۵	دین، طریق،.....
ریشه‌های ایمان به خدا	۱۶	فطر، در قرآن
عقل	۱۸	غبارهای فقط
فطرت	۲۰	عوامل شکوه، شمرد
راه‌های خداشناسی	۲۰	امتیازات دین
نظم و هماهنگی	۲۲	کارایی دین
هماهنگی در هستی	۳۰	تحلیل‌های غلط از دین
همنگی درون و بیرون	۳۷	نشانه‌های بهترین دین
نشانه‌های خدا	۴۲	ضرورت شناخت دین
شانه، ی، ا در طبیعت	۴۳	معارف ثابت ادیان
نشانه‌ها، آریش، حیوانات	۴۶	جهان بینی
نشانه‌ها در وجود	۴۸	هستی در جهان بینی
هماهنگی تکوین و تربیع	۵۰	نقش جهان بینی
جبران کمبودها	۵۰	جاگاه شناخت
خداشناسی از راه فرض خلاف	۵۲	ابزار شناخت
خداشناسی از راه مقایسه	۵۳	منابع شناخت
خداشناسی از راه افزایش	۵۵	شناخت کامل و شناخت ناقص
	۵۵	موائع شناخت

نیانه‌های یکتایی خدا	۷۷
ارسال پیامبران	۷۷
بی‌نهایتی خدا	۷۷
انسجام در هستی	۷۷
اقسام توحید	۷۸
توصیف خداوند	۷۹
"گوی توحید"	۸۱
حلل ^۱ حرف از توحید	۸۲
مار ایمان به خدا	۸۳
عوامل مهره	۸۵
آثار بی‌ایمنی	۸۶
ایمان‌های مورد تقاضا	۸۷
ایمان‌های مقبول	۹۰
علل انحراف از خداشناسی	۹۲
شرک	۹۴
تاریخچه شرک	۹۷
تنوع شرک	۹۶
تموّنه‌های شرک	۹۷
آرم شرک	۹۸
آمار مشرکان	۹۹
آثار شرک	۱۰۰
ریا شرک است	۱۰۵
نیانه‌های شرک	۱۰۶
نشانه دلهای مشرک	۱۰۷
اطاعت والدین ممنوع	۱۰۷
گناه نابخشودنی	۱۰۹
شرک‌زدایی مقدم بر توحید	۱۰۹
نشانه‌های اخلاص	۱۱۳
پاسخ به چند شبه	۱۱۵
توسل	۱۱۶
واسطه قراردادن پیامبر	۱۱۷
توسل به پیامبر و اهل‌بیت	۱۱۸
نوشتن نام بر روی قبور	۱۱۹
گریه بر مردگان و شهداء	۱۲۰
سلام و لعن در زیارت	۱۲۰
تبزک	۱۲۱
طوف دور قبور	۱۲۱
سجده بر مهر	۱۲۱
رضه خوانی و یادبود	۱۲۲
جشن‌ها	۱۲۳
بوس ن ضریح	۱۲۴
ام ن ضریح	۱۲۶
ذکر حلی و حسن	۱۲۶
گنبد و بارگ	۱۲۷

پیش درآمد

نیاز به دین

نه اصول عقاید را با طرح سؤالی شروع می‌کنیم:

آیا انسان به دین نیاز دارد؟

قبل از پاسخ این سؤال، لازم است ابتداء نیازهای انسان را ذکر کنیم.

هر انسانی سه نیاز دارد:

۱- نیاز شخصی ۲- نیاز اجتماعی ۳- نیاز عالی

نیاز شخصی، مثل نیاز به غذا، پوشاک، مسکن، همسر.

نیاز اجتماعی، اموری است که انسان چه در جامعه زندگی می‌کند به آنها

نیاز دارد. مانند قانون، مقررات و رهبری

نیاز عالی، نیاز انسان به شناخت و معرفت است که بشر سؤالات متعددی

درباره خود و هستی دارد و می‌خواهد خوبی چیز را بشناسد و بداند و درباره

آنها اطلاعاتی داشته باشد. مثلاً شناخت هستی و مبادله از شناخت هدف

هستی و مقصد و پایان آن، شناخت راه زندگی و شناخت حق و بالاخره جمله

نیازها و خواسته‌های هر انسانی است.

اکنون بار دیگر سؤال قبلی را تکرار می‌کنیم: انسان چه نیازی به دین دارد؟

پاسخ: در میان انواع نیازهای انسان، دین، پاسخگوی نیازهای عالی است.

انسان‌ها برای پاسخگویی به نیازهای عالی خود به دین نیازمندند، و دین به

سؤالات فوق پاسخ می‌دهد.

دین توضیح می‌دهد که سرچشمه هستی کجاست، آفریدگار هستی کیست، هدف هستی چیست، معیار شناخت حقیقت کدام است و مسئولیت ما در این مجموعه چیست.

ـ ام راه؟

ما انسان‌ها برای سعادت و رشد خود به برنامه و طرح نیازمندیم و از سه طریق می‌تویم برنامه مورد نیاز خود را به دست آوریم. به عبارت دیگر سه راه پیش روی ماست:

۱- طبق میل و سلله خود عمل کنیم.

۲- طبق خواسته‌های خود امام خود را تنظیم کنیم.

۳- خود را تسليم خدانا می‌کنیم و در این قدر از او بگیریم.

راه خود

راه خود ساخته، هرگز راه مطمئنی نیست، زیرا معلمات، اطلاعات و دانش انسان بسیار محدود است. او شاهد صدھا اشتباه و خسارت ام الگذشتہ خویش است. وجود پشیمانی‌های بسیار در زندگی مادلیلی است. در این شتاب بودن راهی که رفته‌ایم و چه بسیار از تصوّرات، برداشت‌ها و قضاؤت‌های ما، که بعداً معلوم می‌شود اشتباه بوده است.

مضافاً، طوفان غرائز هر لحظه انسان را از سویی به سویی می‌برد و خواسته‌های جدیدی را مطرح می‌کند، با این وضع آیا صلاح است باز هم در

انتخاب راهی که به سعادت یا شقاوت همیشگی انسان مربوط می‌شود، طبق فکر ناقص و علم محدود خود عمل کند؟!

راه مردم

راه دوم نیز در نامطمئن بودن، دست کمی از راه اول ندارد، چون همان خطای سهه ر محدودیت که در دانش و اندیشه من بود در نظریه دیگران نیز هست. همان‌توone که من در دام هوها و هوس‌های خویش گرفتارم، دیگران نیز همین گرفتاری را داشته‌اند و همان طور که من بارها پشیمان شده و می‌شوم، دیگران نیز همین دشمنی را داشته و خواهند داشت.

از همه اینها گذشت، هیچ یکی وجود ندارد که من از سلیقه خود صرف نظر کنم و دنبال سلیقه‌های کوناگور دی ران باشم. آزادی خود را رها کرده، اسیر کسانی شوم که نه حقیقت مرا می‌شناسند، نه سعادت ابدی مرا می‌دانند و نه معلوم است که خیر خواهم باشند.

راه دین یا راه برتر

راه دین، راهی است که آفریدگار برای ما قرار داده و آیه است که سازنده هر کالایی به مشخصات و نیازهای آن از دیگران آگاه‌تر است و بهه از هر کسی می‌تواند مقررات مربوط به نحوه استفاده و یا حفظ و نگهداری آن را مشخص نموده، اعلام کند.

آیا وجود انسان، از یک کالای ساخته دست بشر کمتر و یا ساده‌تر است؟! راه ما و مقررات و قوانین زندگی ما را نیز باید سازنده و خالق ما یعنی خدای بزرگ

بیان کند، زیرا او از هر کس نسبت به بندگان خود آگاهتر و مهربان‌تر است.

انتخاب راه دین، سفارش عقل است

علاوه بر مطالب فوق، انتخاب راه دین، امری کاملاً عقلانی و منطقی است؛ رسانان عاقل همیشه احتمال خطر را خصوصاً اگر مهم باشد، جذی می‌گیرد. رجmu که به مسافرت می‌روند، آن کسی بر مبنای عقل و خردگام برم‌دارد که منگام سفر و احتمال خطر، چیزهایی با خود برمی‌دارد، طنابی برای به مل کردن، تغییر چرخی برای یخیندان، جک و زاپاسی برای پنچری، چراغ قوهای برقی تابعی و بوب و چماقی برای حمله دزدی مسلح.

انسان عاقل همراه به این آمدهای احتمالی سفر فکر می‌کند و این وسائل را همراه خود می‌برد، در نابل، اراده که از عقل خود بهره‌ای نمی‌گیرند، سفر را آغاز کرده، هیچ یک از وسائل سورد و را بر نمی‌دارند. در طول سفر چنانچه مشکلی پیش نماید و خطری اتفاق نیفتد. کسانی که این گونه امکانات را همراه خود برداشته‌اند ضرری نکرده‌اند؛ بلکه در طی سفر از احساس آرامش و اطمینان برخوردار بوده‌اند، اما اگر نیازی به این وسائل پس آمد، کسانی که همراه خود هیچ وسیله‌ای ندارند چه کنند؟ مانند همیز بجزرا رای کسانی که در این دنیا، دین را برگزیده، دستورهای آن را اجرا می‌کنند به انسان که زین را رهانموده و به آداب و اعمال دینی پایبند نیستند، اتفاق می‌افتد.

انسان عاقل، بر اثر گفتار انبیا و بندگان صالح و صادق، راه پر مخاطره‌ای را پیش روی خود می‌بیند، آنان به او گفته‌اند: روزی فرامی‌رسد که باید پاسخگوی اعمال خود باشد، پاداش کارهای نیکش را می‌بیند و به خاطر کارهای زشت و

ناپسندش مجازات می‌شود. پیامبران الهی او را از ارتکاب گناهان باز داشته و انجام اعمال نیک را به او سفارش کرده‌اند.

به او گفته‌اند: سالی یک ماه رمضان، روزه بگیرد. به جای آنکه شراب بنوشد از خود انگور استفاده کند و روزی چند دقیقه در برابر خالق خویش نماز گزارد و به بنای بی‌حرمتی به ناموس دیگران، ازدواج کند و عفت خود را حفظ نماید. حال اگر این وعده و وعیدها راست نبود و قیامتی به وجود نیامد و سؤال و جواب و پاسخ و اذاتی در کار نبود، کسی که در دنیا دیندار بوده، مقررات و دستورات دین را می‌داند نموده، هیچ ضرری نکرده است. بلکه حداکثر به اندازه‌ای که فرد بپرسد و قادر خود را صرف کارهای بی‌ازش نموده است، فرد دیندار نماز خوانده، یادستوی بنو را انجام داده است، اما اگر قیامتی در بین بود، که به هزار و یک دلیل سنت آن و تأثیر افراد بی‌دین، و غیر مذهبی و لابالی چه خواهند کرد؟ بنابراین مذهب‌ها به هر حال برندۀ‌اند و افراد لابالی و غیر مذهبی، در معرض خطر و ضرر قرار دارند.

البته روشن است که انجام اعمال دینی و پایی بودن به آداب آن، صبر و استقامت می‌خواهد، فرد دیندار برای انجام تکالیف دین خواهان متعلق‌های افراد لابالی را تحمل کند، بویژه افرادی که در میان خانواده‌ها و میان غیر مذهبی به سر می‌برند باید تحمل بیشتری داشته باشند.

قرآن کریم می‌فرماید: روش مجرمان و خلافکاران، این است که به مؤمنان می‌خندند. و هرگاه از کثار دینداران می‌گذرند (آنها را مورد تمسخر قرار داده و) به یکدیگر چشمک می‌زنند. و زمانی که به نزد حزب و باند و گروهشان بر می‌گردند،